

γείνουν οἱ στρατιῶται, ὀλιγωτέραν, καὶ εἰς ἐκεῖνα διὰ τοὺς ἐργάτας καὶ τροφούς ἀκόμη ὀλιγωτέραν· διὰ τῆς σοφῆς ταύτης προνοίας τοῦ Θεοῦ τὰ βασιλόπουλα γίνονται γόνιμα, τὰ ἄλλα δὲ ἄγονα, σταῖρα!

Οἱ πτερωτοί, ἀφοῦ ἀναπτυχθοῦν, ἀναχωροῦν διὰ τὰ οχηματίζουν, ἀνὰ δύο, νέαν ἀποικίαν, οἱ δὲ λοιποὶ μεθ' ἑνὸς βασιλέως καὶ μιᾶς βασιλείας μένουσιν πρὸς περαιτέρω τεκνογονίαν.

Οἱ λευκοὶ μύρμηκες εἶναι πολὺ καταστρεπτικοὶ πάντος πράγματος, τὸ ὅποιον ἀπαντήσουν· ἀγαποῦν δὲ τὸ σκότος καὶ κάμνουν τὰς ἐκδρομάς των τὴν νύκτα. Πολλάκις εἰσβάλλουσιν εἰς μέρη κατοικούμενα ἀπὸ ἀνθρώπων, ἐμβαίνουν εἰς οἰκίας τόσον πολυπληθεῖς, ὥστε ὅλα τὰ μέρη γεμίζουν ἀπὸ αὐτοῦ καὶ οἱ κάτοικοι ἀναγκάζονται νὰ σκωθοῦν ἀπὸ τὰ στρώματά των διὰ νὰ μὴ πνιγοῦν! τρώγουν δὲ ὄχι μόνον τὰ φαγίσματα, ἀλλὰ καὶ πανικὰ καὶ βιβλία καὶ ὅτι ἄλλο εὑρουν, ὥστε ἐπιφέρουν τελείαν καταστροφὴν! Εἶναι δὲ τόσον ἐπιτήδιοι βιβλιοφάγοι, ὥστε τρώγουν μόνον τὰ φύλλα καὶ ἀφίνουν τὰ ἐξώφυλλα, ὃ δὲ δυστυχῆς ἰδιοκτήτης εὐρίσκει τὸ πρῶτ', ὅτι ἡ βιβλιοθήκη του συνίσταται μόνον ἀπὸ τὰ πινάκια!

Οἱ λευκοὶ μύρμηκες ἔχουν ἀπείρους καὶ ποικίλους ἐχθρούς, ἰδίως δὲ τὰ πτηνὰ, τὰ ἔρπετά καὶ τὰς νυκτερίδας· ἀλλὰ καὶ οἱ ἄνθρωποι τοὺς εὐρίσκουσιν πολὺ νοστήμους· περιηγητῆς τις ἐπρόσφερε ποτε εἰς ἕνα ἐντόπιον ἀφρικανὸν ὀλίγα ἀπὸ τὰ γλυκύσματα, τὰ ὅποια εἶχεν· ἀλλ' αὐτὸς μόνον τὰ ἐδοκίμασε, προτιμήσας νὰ γευματίσῃ μὲ λευκοὺς μύρμηκας!

Δὲν δύναμαι νὰ τελειώσω τὰ ὀλίγα ταῦτα περὶ μυρμηκῶν χωρὶς νὰ διευθύνω τὴν προσοχὴν τῶν μικρῶν ἀναγνωστῶν εἰς ὅτι, περὶ αὐτῶν λέγει τὸ βιβλίον τῶν βιβλίων—ἡ Ἁγία Γραφή, διὰ νὰ παροτρύνῃ τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν φιλεργίαν. «Ἵπαγε εἰς τὸν μύρμηκα, ὃ ὀκνηρὸν· παρατήρησον τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ γείνου σοφός.» (Παροιμ. ζ'. 6.)

ΚΑΓΓΑΡΟΥ.

Οἱ μικροὶ ἀναγνώσται τῆς Ἀ' Εφημερίδος τῶν Παίδων· ἔχουν ἔμπροσθέν των τὴν εἰκονογραφίαν ἐνός

πολὺ περιέργου ζώου, τὸ ὅποιον κατοικεῖ τὰς ἐρήμους τῆς Ἀουστραλίας καὶ φέρει τὸ παράξενον ὄνομα Κ α γ γ α ρ ο ὦ.

Ἡ Καγγαροῦ ἀνήκει εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν ζῶων τὰ ὅποια ἔχουν ὑπὸ τὴν κοιλίαν των ἕνα μάρσупιον εἴτε σάκκον, καὶ διὰ τοῦτο ὀνομάζονται μ α ρ σ υ π ω τ ά.

Ἀπὸ ὅλα τὰ ζῶα ὅσα γνωρίζομεν μόνον τὰ μάρσупιωτὰ ταῦτα γεννοῦν τὰ τέκνα των ἀ τ ε λ ῆ (ἄσωστα). Διὰ τοῦτο ἡ θεία Πρόνοια ἐπρομήθευσεν εἰς αὐτὰ τὸν σάκκον τοῦτον, διὰ νὰ σώζῃ τὴν ζωὴν των.

Ὁ σάκκος οὗτος καλύπτει ὅλην τὴν κοιλίαν καὶ εἶναι ἀνοικτὸς μόνον πρὸς τὰ ἔμπροσθεν. Ἐντὸς αὐτοῦ εὐρίσκονται οἱ μαστοὶ (τὰ βυζιά) καὶ εἰς αὐτὸν πίπτειν τὰ νεογνά, εὐθὺς ἀφοῦ γεννηθῶν, καὶ ἐκεῖ μέσσει μένουσιν βυζιάζοντα ἕως ὅτου μεγαλώσουν ἀρκετὰ καὶ ἔμπορουν νὰ τρέχουν. Εἰς τὴν προκειμένην εἰκονογραφίαν ὑπὸ τὴν κοιλίαν τοῦ ζώου φαίνονται αἱ κεφαλαὶ τῶν νεογνῶν τῆς Καγγαροῦ, τὰ ὅποια κυττάζουν ἀπὸ τὸ ἄνοιγμα τοῦ σάκκου των μὲ περιέργειαν τὸν ἔξω κόσμον!

Ἀλλὰ καὶ ἀφοῦ αὐξηθῶν τὰ μικρὰ καὶ ἐξέλθουν ἀπὸ τὸν σάκκον, πάλιν ὁ σάκκος αὐτὸς χρησιμεύει ὡς καταφύγιόν των ἐν καιρῷ κινδύνου καὶ ἀνάγκης. Διὰ τοῦτο ἡ θεία Πρόνοια ἐπροίκισε μὲ τὸ τοιοῦτον μέσον ὄχι μόνον τὰ θήλαα ἀλλὰ καὶ τὰ ἄρρενα, διὰ νὰ συμμερίζεται καὶ ὁ πατὴρ τῶν κόπων καὶ τῶν φροντίδων τῆς μητρὸς εἰς τὴν προφύλαξιν καὶ ἀνατροφὴν τῶν τέκνων των. Ὅθεν ἀφοῦ τὰ μικρὰ μεγαλώσουν ἀρκετὰ, ὥστε νὰ ἔμπορουν νὰ ἐξέρχωνται, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀκόμη εἰς κατάστασιν νὰ ζήσουν μόνα των, ὅταν τύχῃ νὰ διατρέξουν κίνδυνον, ἐπειδὴ ὅλα δὲν χωροῦν εἰς τὸν σάκκον τῆς μητρὸς, μοιράζονται καὶ τὰ μὲν ἡμίση χώνονται εἰς τὸν σάκκον τῆς μητρὸς τὰ δὲ ἄλλα ἐμβαίνουν εἰς τὸν τοῦ πατρὸς, καὶ οὕτω μεταφέρονται ἀσφαλῶς ἐκτὸς τοῦ τόπου τοῦ κινδύνου.

Ἡ Καγγαροῦ εἶναι ζῶον τῆς διακεκαυμένης ζώνης καὶ ἀπαντᾷται, ὡς εἴπομεν, κυρίως μὲν εἰς τὰς ἐρήμους χώρας τῆς Ἀουστραλίας, συχνότατα δὲ εἰς τὴν μέσην καὶ νότιον Ἀμερικὴν καὶ τὰ δυτικὰ αὐτῆς παράλια· εἶναι δὲ ζῶον νυκτόδιον, σαρκοφάγον.

Ἐπεὶδὴ, ὡς εἴπομεν, τὰ ζῶα ταῦτα κατοικοῦν εἰς χώρας ξηρὰς καὶ ἀνύδρους, ἀναγκάζονται πρὸς εὐρεσιν ὕδατος νὰ κάμνουν μακρονὰς ὁδοιπορίας· πολλάκις περιπατοῦν δύο ἡμέρας πρὶν ἔμπορέσων νὰ εὕρουν νερόν. Εἰς τοιαύτας ὁδοιπορίας τὰ μικρὰ των, καὶ ὅταν ἀκόμη ᾖναι ἀρκετὰ μεγάλα, δὲν θὰ ἔμπόρουν νὰ ἀνθέξουν καὶ θὰ ἀπέθνησκον προτοῦ νὰ εὕρουν τὸ ποθούμενον νερόν, ἂν ἡ θεία Πρόνοια δὲν οἰκονομοῦσε

καὶ τὴν ἀνάγκην ταύτην. Ἀφοῦ οὐτε νὰ ἔμβουν εἰς τοὺς σάκκους τῶν γονέων των ἡμποροῦν, διότι εἶναι μεγάλα πλέον, οὐτε πάλιν νὰ ὁδοιπορήσουν τόσον μακρὸν διάστημα, ἐχορηγήθη εἰς αὐτὰ οὐρὰ μακρά, μετὴν ὅποιαν ἡμποροῦν νὰ πιάνονται ἀπὸ διάφορα πράγματα. Ὅταν δὲ εὗρεθῶν εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ κάμουν τοιαῦτα μακρυνὰ ταξείδια, ἣ καὶ ὅταν τύχῃ κίνδυνος καὶ βλέπουν ὅτι κατὰ ἄλλον τρόπον δὲν ἡμποροῦν νὰ τὸν διαφύγουν, πηδοῦν εἰς τὴν ῥάχην τῶν γονέων των, συλλαμβάνουν μὲ τὰς οὐράς των τὴν οὐρὰν ἐκείνων, ἣ ὅποια ἐπιτήδεος φέρεται πρὸς τὴν κεφαλὴν καὶ τοιοῦτοτρόπως φέρονται ἀναπαυτικώτατα, ὡς ἐφ' ἀμάξης, ὅπου δῆποτε ἡ στοργὴ τῶν γονέων ἤθελε τὰ ὁδηγήσει.

Ἡ εἰκονογραφία αὕτη παριστᾷ τὴν Καγγαροῦ φέρουσαν τὰ τέκνα ἐπὶ τῆς ῥάχης της.

Πόσον ἀγαθὸς καὶ πόσον προνοητικὸς ὁ Πλάστης τοῦ Σύνπαντος!

ΑΣΚΗΣΙΣ ΣΩΜΑΤΙΚΗ.

Εἶναι ἀδύνατον νὰ ὀρίσῃ τις μὲ ἀκρίβειαν πόση σωματικὴ ἀσκήσις εἶναι ἀναγκαία καθ' ἑκάστην ἡμέραν, διὰ νὰ διατηρῇ τὰ ὄργανα εἰς καλὴν κατάστασιν. Τοῦτο ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς κατασκευῆς τοῦ σώματος. Ἐκαστος πρέπει νὰ ᾔναι αὐτὸς ὁ ἴδιος κριτὴς εἰς τὴν διατήρησιν τῆς υγείας του. Διὰ νὰ πράττῃ τοῦτο μὲ ἀκρίβειαν καὶ ἀσφάλειαν πρέπει νὰ ἔχῃ γνῶσιν καλὴν τοῦ ἑαυτοῦ. Περὶ τούτου, ὅμως, ἡμποροῦμεν νὰ εἴπωμεν χωρὶς ἀναφορὰν εἰς τὸ γένος καὶ τὴν ἡλικίαν, ὅτι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, ἐκτὸς τῶν πασχόντων, πρέπει νὰ δαπανῶσι τοῦλάχιστον δύο ὥρας πᾶσαν ἡμέραν εἰς τοιοῦτου εἶδους γύμνασιν, ὅποια θέλει ἀναγκάσει τοὺς μυῶνας τοῦ σώματος πρὸς ὑγιεινὴν ἐνέργειαν. Ἡ καθ' ἡμέραν παῖρα ὁδηγουμένη ἀπὸ προσεκτικὴν σπουδὴν τῆς φυσιολο-

γίας κάμνει φανερόν ὅτι χωρὶς τοσαύτην γύμνασιν ὕγιης ἀνάπτυξις καὶ διατήρησις τοῦ σώματος καὶ τοῦ πνεύματος εἶναι ἀδύνατος. Ὁ κατάλληλος καιρὸς πρὸς γύμνασιν εἶναι τὸ πρωτὶ ἢ τὸ ἐσπέρας. οὐδέποτε ὅμως πρέπει νὰ ἐξέρχεται τις εἰς περίπατον ἢ νὰ κάμνῃ ἄλλην τινα σωματικὴν ἀσκήσιν, πρὶν ἢ παρέλθῃ τοῦλάχιστον μία ὥρα ἀπὸ τοῦ τέλους τῆς τραπέζης. Ἡ γύμνασις τῶν ἀδυνάτων πρέπει, ἀναμφιβόλως, νὰ ᾔναι ἀνάλογος τῶν δυνάμεών των, καὶ ἀρμόζουσα εἰς τὴν σωματικὴν των κατάστασιν. Γενικῶς οἱ ἀδύνατοι κατὰ τὸ σῶμα καὶ οἱ γέροντες πρέπει ν' ἀπολαμβάνωσι περισσότερον ἀπὸ τοὺς δυνατοὺς καὶ νέους καθαροῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος καὶ ἀναπαύσεως.

ΤΕΚΝΩΝ ΥΠΑΚΟΗ.

Ὅποια ἀνεκλάλητος εὐλογία εἶναι αὕτη εἰς τὰ τέκνα! Ὅπόσον διαφυλακτικὸν τῆς εὐδαιμονίας καὶ προφυλακτικὸν ἀπὸ τῆς κακίας εἶναι τὸ νὰ διδαχθῇ τις εἰς τὴν νεαρωτάτην ἡλικίαν του τελείαν ὑπακοήν! Τὰ τέκνα πρέπει νὰ μὴ διατᾶζουν, οὐδὲ νὰ ἐρωτοῦν διατί, ἀλλ' ἀμέσως νὰ πράττουν πᾶν ὅ,τι ἡ μήτηρ τὰ προστάζει. Ὁ νέος κλάδος κάμπτει' εὐκόλως, ἀλλὰ μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων χρόνων σκληρύνεται. καὶ τότε θραύεται πρὶν ἢ καμφθῇ. Μικρὰ εὐστάθεια ἀπὸ μέρος τῶν γονέων κατὰ πρῶτον θέλει ἐλευθερώσει αὐτοὺς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν λύπης. Ἐνῷ ἐπιμένουσιν ἀπαιτοῦντες ὑπακοήν, πρέπει νὰ φροντίζουν νὰ μὴ παροξύνουν τὰ τέκνα, οὐδὲ ν' ἀναγκάζουν αὐτὰ εἰς ἀνυποταξίαν διὰ παραλόγων καὶ ἀνοήτων διαταγῶν. Ὅταν δ' ᾔναι ἀνάγκη νὰ τιμωρήσωσιν αὐτὰ, ὡς προσέχουν νὰ πράττῃσι τοῦτο οὐχὶ βιαίως καὶ μετὰ ὀργήν, ἀλλ' ὡς καθήκον.

Ὁφέλιμοι κανόνες.

- 1) Μὴ ἀναβάλλῃς διὰ τὴν αὔριον τὸ ἔργον τῆς σήμερον.
- 2) Μὴ ἐπιφορτίζῃς τοὺς ἄλλους νὰ κάμῃσι διὰ σέ, ὅ,τι σὺ αὐτὸς δύνασαι νὰ κάμῃς.
- 3) Μὴ ἐξοδεύῃς τὰ χρήματά σου πρὶν τὰ ἔχῃς εἰς τὰς χεῖράς σου.